

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miesięcowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 5 arkuszy in 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłaćcieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcznie. Sam „Przewodnik naukowy i literacki“ bez „Gazety“ całorocznie 4 zł w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- (lub więcej) razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklama cye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracji.

SZEMATYZM królestwa Galicyi i Lodomeryi z wielkim księstwem Krakowskim na rok 1873

jest do sprzedania:

w Administracji „Gazety Lwowskiej“
ulica wałowa l. 29 po 2 zł. 50 ct.
w księgarni Gubrynowicza i Schmidta plac
św. Ducha po 3 zł w. a.

Cześć urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył wydać następujące najwyższe pisma odręczne:

Kochany hrabio Andrassy! Załączonemi w odpisie pismami odręcznemi postanowiłem delegację, którą wybrać ma Rada państwa na zasadzie ustawy z 21 grudnia 1867 na r. 1873. tudzież delegację, którą sejm węgierski nad podstawie XII art. ust. z 1867 r. wysłać ma na r. 1873 dla załatwienia spraw wspólnych, zwołać na dzień 2. kwietnia b. r. do Wiednia i polecam Ci wydać odpowiednie zarządzenia dla wniesienia dotyczących przedłożeń.

Wiedeń 21 lutego 1873.

Franciszek Józef m. p.

Andrassy m. p.

Kochany Prezydencie rady ministrów Szlavy! Widzę Się spowodowanym delegację, którą sejm węgierski na podstawie XII art. ust. z r. 1867 na rok 1873 wysłać ma dla załatwienia spraw wspólnych, tudzież delegację, którą wybrać ma Rada państwa na zasadzie ustawy z dnia 21. grudnia 1867 na rok 1873, zwołać na dzień 2. kwietnia b. r. do Wiednia dla podjęcia czynności należących według ustawy do ich zakresu działania.

Polecając równocześnie Moim ministerstwu dla spraw wspólnych wniesienie konstytucyjnych przedłożeń, polecam Ci wydać odpowiednie zarządzenia względem wyboru i zwołania członków delegacji.

Wiedeń 21. lutego 1873.

Franciszek Józef m. p.

Szlavy m. p.

Kochany Książę Auersperg! Widzę Się spowodowanym delegację, którą wybrać ma Rada państwa na zasadzie ustawy z dnia 21. grudnia 1867 na r. 1873, tudzież delegację, którą sejm węgierski na podstawie XII art. ust. z 1867 r. wysłać ma na rok 1873 dla załatwienia spraw wspólnych, zwołać na dzień 2. kwietnia b. r. do Wiednia dla podjęcia czynności należących według ustawy do ich zakresu działania

Polecając równocześnie Moim ministerstwu dla spraw wspólnych wniesienie konstytucyjnych przedłożeń, polecam Ci wydać odpowiednie zarządzenia względem wyboru i zwołania członków delegacji.

Wiedeń 21. lutego 1873.

Franciszek Józef m. p.

Auersperg m. p.

Jego c. i k. Apostolska Mość zezwolił najwyższem postanowieniem z 8. lutego br. przyjąć i nosić: c. k. radcy dworu Adolfowi Ekhardtowi we Lwowie ces. rosyjski order św. Stanisława drugiej klasy, malarzowi Henrykowi Rodakowskiemu we Lwowie krzyż kawalerski król. belgijskiego orderu Leopolda a właścicielowi realności we Lwowie Antoniemu Sieberowi krzyż kawalerski orderu św. grobu.

Podług urzędowych raportów pojawiła się cholera w czasie od 1. do 15. lutego br. w Suchostawach w powiecie husiatyńskim, w Hoszelowie i Skwarzowie starej w powiecie żółkiewskim, w Topolnicy i Zdziancu w powiecie staromiejskim, w Dombicy w powiecie pilźnieńskim, w Zarszynie i Płowcach w powiecie sanockim, w Rozwadowie i Pilchowiu w powiecie tarnobrzegskim, w Cmolasiu w powiecie kolbuszowskim, wreszcie w Sędziszowie w powiecie ropczyckim przeto w 12 miejscowościach, wygasła zaś w Podhajcach w powiecie złoczowskim, w Pokropiwej w powiecie brzeżańskim, w Plet-

nicy w powiecie przemysłańskim, w Krechowie w powiecie żółkiewskim, w Woli Starzyskiej w powiecie jaworowskim, w Pietnicach w powiecie brzeżańskim, w Topolnicy i Zdziancu w powiecie staromiejskim, w Zaborzu w powiecie rawskim, w Stryju i Woli Dołhoćkiej w powiecie stryjskim, w Drohowyżu w pow. żydaczowskim, w Opacie w pow. drohobyckim, w Posadzie Olchowskiej w pow. sanockim, w Rogach i Chorobowie w pow. krośnieńskim, w Tarnobrzegu i Baranowie w powiecie tarnobrzegskim, w mieście powiat. Mielcu, wreszcie w Długopolu w powiecie nowotargkim, przeto w 20 miejscowościach.

W wyż powołanym okresie czasu panowała cholera w 21 powiatach a 46 miejscowościach, w których do pozostałych na dniu 1. bm. 300 chorych przybyło 15. bm. 750, tak iż w ogóle w tym czasie 1050 chorych leczono; z tych wyzdrowiało 604, umarło 298, a 148 pozostało w 9 powiatach a w 26 miejscowościach w leczeniu.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 22. lutego 1873.

C. k. wyższy sąd krajowy w Krakowie, zamianował kwieskowanego kancelistę powiatowego przy c. k. sądzie powiatowym w Brzesku Stanisława Gruczyńskiego, kancelistą przy c. k. sądzie powiatowym w Kętach.

Dodatek na azio

do opłat za jazdę i frachty na austriackich kolejach żelaznych.

Od 1. marca 1873 dodatek na azio obliczany będzie w zakładach kolejowych uprawnionych do tego i korzystających z tego prawa według stopy $7\frac{1}{2}\%$ na c. k. uprzyw. galic. kolei Karola Ludwika według stopy 50%. Istniejące na korzyść publiczności wyjątki od opłaty dodatku na azio pozostają niezmienione.

Wiedeń, dnia 24. lutego 1873.

Dnia 25. lutego 1873 wyszedł i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni we Wiedniu zeszyt VIII. dziennika ustaw państwa tymczasowo tylko w niemieckim wydaniu.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 23. Cesarzski patent z 22. lutego 1873 o bezpośrednim wyborze dwóch członków izby deputowanych z Vorarlbergu.

Cześć nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń

Wydziału krajowego za czas od 1. grudnia do 31. grudnia 1872.

(Ciąg dalszy.)

Postanowiono stosownie do polecenia Wys. Sejmu zaasynnować w r. 1873, jednorazowy datek dla Maryi Tomaszewskiej w kwocie 100 zł. w. a.

Przyjęto do wiadomości i polecono zastosować się do polecenia Wys. Sejmu z d. 6. grudnia 1872 podwyższającego dyety poselskie z 3 na 5 zł. w. a.

Zaasynnowano od nowego roku dodatek do płac etatowych urzędników Wydziału krajowego, przyznany uchwałą Wys. Sejmu z 6. grudnia, podwyższając zarazem wynagrodzenie dyurnistom konceptowym, technicznym i buchhalteryjnym o 20%, innym dyetaryuszom o 10% na rok 1873.

Przyjęto do wiadomości polecenie Wys. Sejmu, by Towarzystwu Opieki narodowej wypłacić w roku 1873 subwencję w kwocie 1000 zł. w. a.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie komisji sejmowej o czynnościach Wydziału krajowego poddając uwagi w niem zawarte do wiadomości departamentów w miarę jak się odnosiły do ich zakresu działania.

W wykonaniu polecenia Wys. Sejmu o pożyczce z funduszu domestykalnego, szkoły kucia koni, i kultury krajowej na rzecz funduszu budowy szpitala obłąkanych w Kulparkowie postanowiono dewinukalować kapitały wyż wspomnianych funduszy.

Przyjęto do wiadomości, iż Wys. Sejm przyzwolił na ogłoszenie powiatowego zakładu dla chorych w Sta-

rem mieście przy Podhajcach szpitalem powszechnym i publicznym.

Na przekazaną przez Wys. Sejm petycję o uznanie izraelskiego szpitala Tarnowskiego szpitalem powszechnym lub o przydzielenie go jako filii Tarnowskiego szpitalowi powszechnemu, odpowiedziano Zborowi izraelskiemu, iż żądaniu temu nie może się stać zadość.

Postanowiono zwrócić p. Kotwicz Kalickiemu petycję jego o wyjednanie mu pozwolenia do praktyki lekarskiej, wniesioną do Wys. Sejmu, a następnie przekazaną Wydziałowi krajowemu.

Petycję o przeniesienie na fundusz krajowy kosztów kuracji ubogich chorych, przekazane przez Wys. Sejm, postanowiono złożyć do aktów.

Przyjęto do wiadomości i postanowiono asynnować roczny datek stu zł. w. a. udzielony przez Wys. Sejm nieletniej Zofii Bobrzyńskiej, córce ś. p. Błażeja Bobrzyńskiego.

W sprawie dodatku z powodu drożyzny udzielonego przez Wys. Sejm dla urzędników i służby szpitali lwowskich i krakowskich postanowiono, iż dodatek ten ma być wypłacany tylko urzędnikom i służom przy zarządzie szpitali, od płac etatowych.

Przyjęto do wiadomości i postanowiono asynnować z nowym rokiem zasiłek 5000 zł. uchwalony przez Wys. Sejm dla teatru polskiego w Krakowie.

Przyjmując do wiadomości uchwałę Wys. Sejmu z 3. grudnia 1872, mocą której przeznaczono na rok 1873 150.000 zł. w. a. z funduszu krajowego na zasiłki dla szkół ludowych publicznych i dodatki do płac nauczycieli, oznajmiono Radzie szkolnej, iż skoro ustawa finansowa otrzyma Najwyższą sankcję, przystąpi Wydział krajowy, w wykonaniu powyższej uchwały do oddania pod rozporządzenie Rady szkolnej co kwartał 37 500 zł. w. a.

Postanowiono również zaasynnować z nowym rokiem subwencję, uchwalone przez Wys. Sejm krajowy komisjom dla wystawy powszechnej.

Na przekazaną przez Wys. Sejm petycję reprezentacji powiatowej z Tarnobrzegu, w sprawie zabezpieczenia brzegów Wisły i Sanu groblami oświadczone, że fundusz krajowy ze względu na znaczne obciążenie, nie może udzielić żądanej pomocy, że jednak powiaty mogą zaciągnąć pożyczkę na ten cel, jeżeli ustawa o pożyczce uchwalona przy Wys. Sejm uzyska najwyższą sankcję.

Na przekazaną przez Wys. Sejm petycję rzeszowskiego wydziału powiatowego proszącą, aby gminy uczynić odpowiedzialnymi za złośliwe uszkodzenia drzewek przy drogach publicznych, oświadczone wydziałowi powiatowemu, że sprawa ta będzie ostatecznie uregulowaną przez uchwalenie ustawy drogowo-policyjnej, której projekt przedłoży Wydział krajowy na najbliższej sesji sejmowej, tymczasem zaś wskazano wydziałowi powiatowemu sposób postępowania w myśl dotychczasowych przepisów.

Przekazaną przez Wys. Sejm petycję mieszkańców miasta Brodów w sprawie zamierzonego zniesienia okręgu wolno-cłowego w Brodach udzielono izbie handlowej lwowskiej z prośbą o objawienie opinii.

Petycję rady powiatowej w Białej względem: a) zmiany ustawy drogowej, b) zniesienia prawa propinacji, c) przeniesienia kosztów za leczenie chorych na kraj, d) połączenia obszarów dworskich z gminami, postanowiono złożyć do aktów, jako tyczącą się spraw, któremi się Wys. Sejm zajmował.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Wiedeń. Obrady komisji konstytucyjnej nad przedłożeniem rządowym o reformie wyborczej miały się skończyć już na wczorajszym posiedzeniu. Na dwóch posiedzeniach sobotnich załatwiono ostatecznie ordynację wyborczą i część dodatku zawierającego podział okręgów wyborczych. W grupie czeskich okręgów wyborczych zrobiła komisja tę zmianę, że miasto Budweis stanowić będzie osobny okręg wyborczy. Także i na Szląsku powiększoną została liczba miejskich okręgów wyborczych. Nowy okręg wyborczy utworzony został z miejscowości: Bielsk, Schwarzwasser i Jabłonków. Izba handlowa w Opawie, która we-

dług przedłożenia rządowego wysłać miała jednego doputowanego, wybierac będzie według uchwały komisji razem z miastem Opawą. Decyzję o okręgach wyborczych w Dalmacji, wyższej Austrii, Morawie i Galicji odroczono do wtorkowego posiedzenia komisji. Sprawozdawca dr. Herbst wywiąże się bardzo szybko ze swojego zadania a obrady nad reformą wyborczą miałyby w takim razie rozpocząć się w pełnej izbie bezpośrednio po zatwierdzeniu ustawy o uregulowaniu plac urzędników.

— Austriacki projekt procedury karnej zjednał sobie uznanie pomiędzy prawnikami niemieckimi. Augsburgska „Allgemeine Zeitung“ umieszcza w tej sprawie artykuł Fr. Walthera z Monachium. Znany prawnik bawarski radzi rządowi bawarskiego państwa, ażeby przyswoił sobie ten projekt z małymi modyfikacjami.

Berlin. Z zamianowaniem czterech członków ze strony rządu do śledczej komisji w osobach tajnego radcy sprawiedliwości i referującego radcy w ministerstwie sprawiedliwości Hertza, radcy Körte, podsekretarza stanu w ministerstwie oświecenia Achenbacha i tajnego radcy w ministerstwie skarbu Schomer, śledcza komisja ostatecznie ukonstytuowana została i rozpocznie już swe prace w przyszłym tygodniu w gmachu ministerstwa stanu. Co się tyczy atrybucji tej komisji, to nie może ona wedle oświadczenia w Izbie panów ministra Leonardta, zmuszać pojedynczych osób do stawiania na świadków, co wolno tylko sądowni, ale sądy na żądanie i odnośne wnioski komisji postarają się o to, aby prace komisji i niepewne fakta mogły być poparte sądowni i pod przysięgą złożonymi zeznaniami. Gdyby zaś atrybucje komisji do dokładnego przeprowadzenia śledztwa, okazały się niedostateczne, — wtedy powinna komisja wniesić prośbę do rządu o rozszerzenie jej pełnomocnictwa. — Rząd bowiem nie może bez koniecznej potrzeby chwycić się środków, jakie mu na mocy prawa przysługują. Tyle co do komisji samej. O p. Wagnerze zaś, osobistości najwięcej skompromitowanej w całej tej sprawie, piszą z półurzędowego źródła, że rząd zaniechał jeszcze przeciw niemu dyscyplinarnych kroków, dopóki komisja śledcza nie dojdzie do pewnych rezultatów. Obecnie ogłoszona w dziennikach obrona p. Wagnera jest przedmiotem narad całego ministerstwa i dalsze postępowanie przeciw p. Wagnerowi zależeć będzie od uchwały, jaka zapadnie w łonie ministerstwa nad ogłoszoną repliką tajnego radcy p. Wagnera, słowem czy ministerstwo uzna ją za niewinną p. Wagnera pod pewnym względem, czy nie.

W tym tygodniu rozpoczną się w Izbie deputowanych na nowo rozprawy nad projektami kościelnopolitycznymi, upłynęło już bowiem trzy tygodnie od drugiego czytania ich w Izbie. Obecnie przystąpi Izba do trzeciego czytania i ostatecznego przyjęcia lub odrzucenia zmiany konstytucji i od niej zawisłych kościelnych projektów. Że Izba deputowanych przyjmie przedłożone projekta en bloc z małymi zmianami komisji i własnymi, o tem ani chwili wątpliwej nie należy.

Londyn. W tych dniach rozprawiano w Izbie niższej nader gorąco o stosunkach dyplomatycznych Anglii z Stolicą apostolską. Poseł szkocki p. Aytoun zapytował się podsekretarza stanu, w jakim celu utrzymuje rząd dotąd posła przy Papieżu i jakie temuż po słowi udzielono instrukcje. Mowca powoływał się na akt parlamentu z r. 1848, który upoważniał rząd do zawiazania dyplomatycznych stosunków z monarchją państw rzymskich. Ponieważ atoli rząd sam, choć nie bez wahania przyznał, że Papież nie wykonywa już władzy monarszej, choćby tylko w samym mieście Rzymie, przeto akt z r. 1848 jest już bez znaczenia; ponieważ dalej utrzymanie dwóch posłów w Rzymie ma być tak tłumaczonym, że Anglia przychyliła się do zapatrywania Papieża, które nie przestaje głośnić, że król włoski jest uzorpatorem, przeto postępowanie gabinetu londyńskiego może budzić tylko na dworze włoskim podejrzenie i niezadowolenie. Na to odparł lord Ewzbfield w sposób następujący: Clarke Jervoise nie jest posłem przy stolicy apostolskiej, nie jest on uwierzytelnionym i nie ma żadnych instrukcji w sensie ogólnym, jakich udziela się ambasadorom i posłom. Jest on jedynie urzędnikiem ministerstwa spraw zagranicznych a poruczone mu obowiązki, jakie każdego czasu mogą być zawieszane. Nie jest on częścią składową poselstwa angielskiego w Rzymie a raporta swe składa bezpośrednio swemu ministrowi. P. Jervoise przebywa obecnie w Rzymie, gdyż interesa katolickich poddanych J. K. Mości wymagają, aby zachował z stolicą apostolską ciągłe stosunki, a ponieważ rząd papieżki zerwał wszelkie stosunki urzędowe z reprezentantami mocarstw zagranicznych uwierzytelnionymi przy dworze włoskim, przeto p. Jervoise jest w możności przesłać

raporta, jakich na innej drodze byłoby rządowi królewskiemu niepodobnem. Prezes gabinetu oparł wywody p. Eufelda, po czym Izba 116 głosami przeciw 63 przeszła nad wnioskiem p. Aytoun do porządku dziennego.

Przed kilkoma dniami miał generał Adye w pałacu księcia Wali w obecności wszystkich książąt krwi, ministrów i innych dostojników państwa, generałów i dyplomatów odczyt o środkowo-azyjskiej sprawie. Generał ujął swój przedmiot ze stanowiska etnograficznego, przeplatując go objaśnieniami i własnymi uwagami, co nie wiele mogło się przyczynić do ożywienia przedmiotu. Co do istotnej części generał Adye jest zdania, że stanowisko Anglii w Indyach w chwili obecnej jest o wiele korzystniejszem, niż dawniej, że jedyna droga, otwierająca nieprzyjacielowi wrota do Indii prowadzi przez Kabul, i że nie masz tak silnego przeciwnika, któryby, miał odwagę obrać ową drogę i liczyć na powodzenie. „Times“ pisze z tego powodu, iż licząc się z argumentami powyższymi, nie należy lekceważyć nieprzyjaciela, który w Azji środkowej rozrasta się coraz potężniej pod boki Anglii. Anglia winna w tej mierze przygotować się na wszystkie w przyszłości następstwa i stać niewzruszenie na straży interesów swych poddanych.

Paryż. Czytamy w korespondencji paryskiej do „Köln Ztg“ z d. 23 b. m. „W przededniu odczytania referatu komisji konstytucyjnej w zgromadzeniu narodowym należy podać głosy dzienników o sprawozdaniu komisji trzydziestu, z których łatwo można powziąć zdanie, jak zapatrują się stronnictwa na ten żmudny wynik czynności komisji konstytucyjnej. Półurzędowy „Bien public“ pisze, iż komisja konstytucyjna zrobiła, co w danych warunkach uczynić tylko mogła, ażeby trwającemu już od tak dawna prowizoryum politycznemu położyć kres i przyczynić się tym sposobem do ustalenia stosunków we Francji. Komisja konstytucyjna, której większość członków należała do stronnictwa monarchicznego, uwzględniła stosunki faktyczne i przedkłada sprawozdanie, z którego tak monarchiści jako też republikanie do pewnego przynajmniej stopnia zadowoleni być powinni. Inaczej argumentuje w tej mierze organ radykalnych republikanów „Republique française“: „Podzielamy zupełnie zdania tych, którzy niedowierzają dobrym intencjom większości komisji konstytucyjnej dla republikańskiej formy rządu. Czuwajmy nad naszymi przeciwnikami i pilnujmy się sami. Bądźmy cierpliwi i zdawajmy sobie dokładnie sprawę z tego, co się w okolo nas dzieje. Prawdą jest, że większość komisji trzydziestu t. j. monarchiści kapitulują w swoim sprawozdaniu, lecz niech nas to niepobudza do nieczynności. Prawdą jest dalej, że monarchiczna forma rządu została do grobu złożoną; ta okoliczność powinna nas ośmielić w domaganiu się przeprowadzenia zasad czysto demokratycznych, w które sprawozdanie komisji konstytucyjnej wcale nie obfituje.“ Dzienniki klerykalno-monarchiczne „Union“ i „Univers“ oświadczają otwarcie, że członkowie skrajnej prawicy będą się do upadłego sprzeciwiać przyjęciu wniosków komisji konstytucyjnej, która przez podstęp księcia Broglie i Audiffret Pasquier, działających w widokach osobistych, dała się w pole wyprowadzić. Z powyższych głosów dzienników francuskich wynikałoby, iż w zgromadzeniu narodowym będą głosować przeciw wnioskowi komisji trzydziestu, członkowie skrajnej prawicy i skrajnej lewicy i pewna część deputowanych umiarkowanej prawicy; za wnioskami głosować będą osobisci przyjaciele prezydenta republiki, umiarkowana lewica, zwolennicy Peziera i część umiarkowanej prawicy. Z tego zaś wynika dalej, że wnioski konstytucyjne zapewnią mają większość w zgromadzeniu narodowym i że przynajmniej na jakiś czas wolną będzie Francja od obawy przesilen, które za każdym razem tak szkodliwie wpływały na rozwój interesów materialnych kraju.

Dzisiaj rozpowszechniła się po Paryżu pogłoska, iż Broglie, Audiffret-Pasquier i Kazimierz Perier wejdą wkrótce w skład gabinetu Thiersa; pogłoska ta zdaje się być nieco prawdopodobną. O ks. Audiffret Pasquier w szczególności można powiedzieć, iż przyjąłby chętnie posadę ministra. Dzienniki paryskie powtarzają już od trzech miesięcy, iż dla tego tylko okazywał on jako członek komisji konstytucyjnej dużo uległości dla Thiersa, ażeby po uchwaleniu ustaw konstytucyjnych mógł zająć miejsce Goularda, który jako minister spraw wewnętrznych żadne dotąd stronnictwo nie mógł zadowolnić. Jeżeli by się ta pogłoska sprawdziła, w takim razie należałoby względnie osądzać artykuły dzienników legitymistycznych „Univers“ i „Gazette de France“, które w ostatnich czasach z wielką namietnością targnęły się na charakter osobisty tych najznakomitszych przewódców stronnictwa monarchicznego.

— Prawy środek zgromadzenia narodowego odbył

dnia 22 nadzwyczajne posiedzenie. Prezydent tego stronnictwa St. Marc Girardin wyraził na początku posiedzenia swoje uznanie księciu Broglie za wypracowanie sprawozdania komisji konstytucyjnej, które zupełnie powinno zadowolić członków prawego środka. Ks. Broglie oświadczył, iż komisja konstytucyjna stanęła na stanowisku utylitarnem i musiała uwzględnić faktyczne stosunki zwłaszcza w obec faktu, że od 29. listopada z. r. rząd starał się ile możności zadość uczynić wymaganiom stronnictwa konserwatywnego. Po ks. Broglie przemawiało jeszcze kilku najznakomitszych członków prawego środka i wszyscy oświadczyli, iż za sprawozdaniem ks. Broglie w zgromadzeniu narodowym będą głosować. Dep. Cumont postawił wniosek ażeby zaważać prezydya wszystkich konserwatywnych stronnictw na wspólną naradę. Wniosek ten przyjęto jednogłośnie spodziewając się iż porozumienie stronnictw konserwatywnych nad sprawozdaniem komisji konstytucyjnej da się łatwo osiągnąć, co by nadało tem większe znaczenie wnioskowi konstytucyjnym.

Kronika.

(Nagrody za ocalenie życia.) C. k. Namiestnictwo udzieliło następujące nagrody za ocalenie życia: Franciszkowi Zabrzeskemu z Tylmanowy 15 zł., Wacławowi Hensowi z pułku inżynierii cesarza Franciszka Józefa nr. 1. i kapralowi Jerzemu Sieglrowi z 6 batalionu artylerji fortecznej w Krakowie 25 zł. do równego podziału, wreszcie Wojciechowi Puszkarczykowi i Dmytrowi Fedoniszynowi żandarmom w Rożniatowie wspólnie 25 zł.

(Wiadomości dycezyjne.) Dnia 17. lutego 1873 umarł w Zborowie powiatu zbuczowskiego, archidiecezyi metropolitalnej lwowskiej, pleban obrządku łac. ks. Józef Hermann przeżywszy lat 66 z tych w stanie duchownym 41.

Do parafii tego probostwa należy w 28 miejscowościach i promieniu 1¼ mili 1640 dusz. Obowiązki pasterskie pełni każdorazowy pleban.

Prawo patronatu wykonuje Juliusz hr. Dzieduszycki.

Główne uposażenie stanowią: 93 morgów 1434⁰/₁₀₀ łók w średniej głębi i 4 morgi 205⁰/₁₀₀ łók, wydających siano słodkie, i 12 morgów 1150⁰/₁₀₀ pastwisk, dalej kapitał 540 w 50⁰/₁₀₀ obligacjach indemnizacyjnych, ordynarya po 6 korcy przeniicy, żyta, jęczmienia i owsa, a przeto kilka pomniejszych źródeł.

Czysty dochód roczny obliczony jest na 336 zł. w. a. i pokrywa kongruę plebana jakoteż część podatków plebańskich.

Z osobnego majątku ściśle kościelnego roczny dochód wynosi 110 zł. w. a.

(Pożary.) W powiecie pilźnieńskim zgorzały: dnia 7 stycznia w Głowaczowej wskutek nieostrożności pięć budynków wartości 400 zł.; dnia 14. stycznia w Gołęczynie wskutek niewiadomej przyczyny zagroda włościańska wartości 200 zł.; dnia 21. stycznia w Dębicy wskutek nieostrożności cztery domy wartości 4200 zł.; dnia 29. stycznia w Łączkach brzeskich wskutek niewiadomej przyczyny zagroda włościańska;

w powiecie samborskim zgorzały: dnia 3. stycznia w Babinie wskutek niewiadomej przyczyny zagroda włościańska wartości 400 zł.; dnia 18. stycznia w Borecznicy z niewiadomej przyczyny dwie zagrody włościańskie wartości 1909 zł.; dnia 19. stycznia w Strzałkowiecach z niewiadomej przyczyny siedm zagrod włościańskich wartości 3917 zł.; dnia 24. stycznia w Białowie z niewiadomej przyczyny zagroda wartości 500 zł.;

w powiecie śniatyńskim zgorzały w ubiegłym miesiącu: trzy domy włościańskie (niezabezpieczone) i suszarnia ze zbożem (zabezpieczona). Szkoła wynosi razem 3700 zł.

(Nieszczęsne wypadki.) Koło Suchostawu w powiecie husiatyńskim trzech włościanie zabili dnia 3. bm. izraelitę Mortha Schwarza, który ukraszczał dwie pary koni. — W Woli wielkiej w powiecie pilźnieńskim znaleziono 15. bm. na polu zwłoki żebraka Jana Brzygoda.

(Kradzieże.) W Bakończycach w powiecie przemyskim skradziono 8. bm. z pałacu księcia Hieronima Lubomirskiego srebro wartości 600 zł. Sprawców wysłędzono i schwytano z wyjątkiem jednego, który uciekł.

(Wykaz zmarłych osób od 11. do 20. lutego 1873 w mieście Lwowie.) (Dokończenie.) 44 Zarobnicy: 44 Katarzyna Pikoda l. 48, na wodną puchliżną. 45 Jan Wacko l. 64, na dychawicę. 46 Maryanna Kulińska l. 66 wdowa po obywatelu, na rozmyślenie mózgu. 47 Ewelina Wackerman l. 27 służąca, na ospę. 48 Helena Łazorek l. 23 guwernantka, na gruźlicę płuc. 49 Jan Krzyształowicz l. 1 syn woźnego, na kztusiec. Więźniowie: na gruźlicę płuc: 50 Anna (Antonina) Baran l. 24. 51 Józefa Maksymowska l. 24. 52 Jan Pokrywa l. 73 zarobnik, ze starości. 52 Anna Kumańczak l. 35 sługa, na suchoty. 54 Oleksa Guroicka l. 40 zarobnik, na apopleksję. 55 Anna Bednarczuk dziecię sługi niewczesne. 56 Karol Eberl l. 57 pens. nadporucznik, na zapalenie płuc. Na ospę: 57 Franciszek Ziomba l. 1 syn zarobnika. 58 Antoni Grycko l. 3 syn stolarza. Na zapalenie płuc: 59 Emil Dzerowicz l. 57 strażnik. 60 Wawrzyniec Bazarowski l. 60 zarobnik. 61 Jan Stekl l. 70 zarobnik, na suchoty. 62 Franciszka Krzepicka l. 68 wdowa po urzędniku, na zapalenie otrzewnej. 63 Abraham Herz Weiss l. 38 zarobnik, na zapalenie płuc. 64 Wincenta Głowacka l. 24 córka organisty, na ospę. Zarobnicy: 65 Jędrzej Tomaszewski l. 30, na zapalenie płuc. 66 Grzegorz Drukalski l. 60, na suchoty. 67 Feilks Wojcikiewicz l. 31, na słabość Brightha. 68 Maurycy Eiss l. 65 patron chirurgii, na porażenie.

(O Redakcyi.) Redakcyja „Gazety Lwowskiej“ zawiadamia wszystkie c. k. urzędy i sądy, zostające z Administracyą lub Redakcyą „Gazety Lwowskiej“ w korespondencyi urzędowej, że Wys. c. k. Ministerstwo handlu, wydało

K u n d m a c h u n g.

Lieferung von fertigen Monturs- und Rüstungs-Sorten, dann Feld-Geräthen für die Infanterie- und Schützen-Bataillone der k. k. Landwehr der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder für das Jahr 1873.

Das k. k. Ministerium für Landesverteidigung beabsichtigt in weiterer Durchführung der ersten Bekleidung und Ausrüstung der k. k. Landwehr zur Deckung des diesfälligen Bedarfes pro 1873 die Lieferung der nachfolgend specificirten Sorten im fertigen Zustande unter Entgegennahme schriftlicher gestellter Offerte sicherzustellen.

Die Lieferungs-Gegenstände sind — vertheilt auf nachbenannte fünf Einlieferungs-Stationen — folgende:

Einlieferungs-Station	M o n t u r s - S o r t e n														R ü s t u n g s - S o r t e n										F e l d - G e r ä t h e											
	Kulbappen mit Ledernein Schirme	Mermeleibel für		Blousen ohne Achseldrager, jedoch mit schwarzebeuterten Knöpfen für		Mantel ohne Bekröpfung für		Pantalon's mit Strupfen		Stiefelhosen	Halbstiefel	Stiefel wie für Dragoner	Pantische Sporen mit Riemen	Hosenriemen	Hosenden	Gassen	Halbschiden mit Tuschappen	Fußklappen	Vordläde	Leibriemen	Leibriemen-Taschen für			Patrontaschen	Gepehr	Mantel	Complet abjurirte Trommel sammt Schlägeln	Trommel-		Bataillons-Signaltorn	Feldschützen sammt Tragfchur	Kochgeschirre	Kochgeschirre- Tragriemen	Vertheilungstaschen für Schuster		
		Infanterie	Schützen (Jäger)	Infanterie	Schützen (Jäger)	Infanterie	Schützen (Jäger)	mit	ohne												Infanterie	Säbel	Säbel und Pambolonne					Pionire	Säbel						Trag	Ueber- schörung
	S t ü c k e														P a a r		S t ü c k e				P a a r				S t ü c k e											
Wien	440	440	482	440	120	396	12	436	12	36	440	880	880	440	880	440	412	36	320	56	704	352	440	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	8		
Briinn	2.632	2.565	2.625	2.682	160	2.482	32	2.682	32	2.632	5.264	5.264	2.682	5.264	2.632	2.607	24	2.419	164	4.838	2.419	2.682	121	121	121	8	3.344	1.672	1.672	1.672	17					
Graz	2.482	154	2.328	244	2.200	154	2.328	40	144	120	2.384	12	2.478	12	44	2.482	4.964	4.964	2.482	4.964	2.482	2.487	24	2.311	152	4.472	2.236	2.482	33	33	33	6	2.734	1.379	1.379	16
Prag	6.888	6.888	7.194	6.888	360	6.768	72	6.888	72	6.888	13.776	13.776	6.888	13.776	6.888	6.796	60	6.216	420	12.432	6.216	6.888	264	264	264	16	7.908	3.942	3.942	3.942	48					
Lemberg	6.796	6.516	6.510	6.756	300	6.736	60	6.796	60	6.796	13.592	13.592	6.796	13.592	6.796	6.609	18	6.216	366	12.432	6.216	6.756	216	216	216	10	7.128	3.564	3.564	3.564	48					
Zusammen	19.238	16.123	2.768	16.573	2.682	16.480	2.768	860	16.130	240	2.680	24	19.280	24	244	19.238	38.476	38.476	19.288	38.476	19.238	18.802	162	17.482	1.158	34.878	17.439	19.248	634	634	634	44	21.114	10.557	10.557	137

289

Diejenigen, welche sich an dieser Lieferung betheiligen wollen, haben ihre schriftlichen, gekennzeichneter und gehörig versiegelten Offerte längstens bis 10. März l. J. Mittags 12 Uhr an das Präsidium des k. k. Ministeriums für Landesverteidigung einzusenden.

Die Mitglieder des Consortiums für die Bemontierung und Ausrüstung des stehenden Heeres (Heeres-Ausrüstungs-Gesellschaft) werden von der Lieferung für die k. k. Landwehr ausgeschlossen.

Für die Zubereitung des Offertes ist ein Badium mit fünf Procent des nach den geforderten Preisen entfallenden Lieferungswerthes bei einer der in den obangezählten Einlieferungs-Stationen befindlichen Landes-Hauptcassen zu erlegen, und der darüber erhaltene Erlagschein in einem von dem gestellten Offerte abgetrennten Umschlage dergestalt dem Ministerium für Landesverteidigung einzusenden, daß von dem Erlagscheine Einsicht genommen werden kann, ohne das versiegelte Offert selbst öffnen zu müssen.

Die unmittelbare Einsendung von Badien an das Ministerium für Landesverteidigung ist in keinem Falle gestattet, und würden derlei Badien den Erlegern ohne weitere Berücksichtigung ihrer Offerte sofort zurückgestellt werden.

In jenem Offerte ist genau ersichtlich zu machen, daß selbes wirklich fünf Procent des angebotenen Lieferungswerthes beträgt, daher in dem Offerte der Gesamtlieferungswert, sowie das davon mit fünf Procent berechnete Badium bestimmt ausgedrückt sein muß.

Die Badien derjenigen Offerenten, welchen eine Lieferung bewilliget wird, bleiben bis zur Erfüllung des abzuschließenden Contractes als Erfüllungscantion erliegen.

Die Lieferungs-Ersteher haften überdies für die genaue Erfüllung ihrer Lieferungs-Verbindlichkeit mit ihrem ganzen beweglichen und unbeweglichen Vermögen.

Offerte, für welche das entfallende Badium nicht vollständig erlegt wurde, werden unberücksichtigt gelassen.

Den Offerenten steht es frei, für mehrere Einlieferungs-Stationen zu offeriren; die offerirte Quanten müssen jedoch mit den in der obigen Specification loco der einzelnen Einlieferungs-Stationen eingestellten Ziffern genau übereinstimmen, so daß unter letztere in keinem Falle herabgegangen werden darf, somit der Anbot der vollen Anzahl wenigstens einer Sorte für eine Einlieferungs-Station das Minimum bildet.

Jeder Offerent muß das Quantum des offerirten Artikels in Ziffern und Buchstaben, die Einlieferungs-Station, wohin er liefern will, endlich bei jedem einzelnen Artikel den loco der Einlieferungs-Station geforderten Preis per Stück oder Paar in Ziffern und Buchstaben deutlich und ohne Correctur im Offerte angeben.

Die Entscheidung über die eingelangten Offerte behält sich das k. k. Ministerium für Landesverteidigung vor, und wird die Lieferung jenen Concurrenten und für jene Artikel übertragen werden, bezüglich welcher dem Aerar — bei gleichzeitiger Rücksichtnahme auf die Leistungsfähigkeit oder bis nunzu bewiesene Verlässlichkeit des Offerenten — nach dem Befunde der diesfalls zusammentretenden Commission der größere Vortheil geboten ist.

Zu telegraphischen Wege oder nach dem oben festgesetzten Präklusiv-Termin eingelangte Offerte, ferner diejenigen Angebote, welche ohne Angabe der Lieferungs-Gegenstände und Preise blos im Allgemeinen einen Procentnachlaß auf die Preise anderer Concurrenten zugestehen, werden nicht berücksichtigt, die Bedingung aber, nur die Lieferung sämtlicher Sorten übernehmen zu wollen, wird als nicht beigelegt betrachtet, und kann das dem Landwehr-Aerar im §. 9 der Bedingungen vorbehaltene Recht zur theilweisen und restringirten Annahme des Offertes nicht verheeren.

Die Bezahlung der eingelieferten Artikel wird in Bankvaluta geleistet.

Die Einlieferung der Sorten hat spätestens mit 16. Juni 1873 zu beginnen, und in weiteren zwischen dem Lieferanten und der Uebernahme-Commission zu vereinbarenden bestimmten Fristen derart fortgesetzt zu werden, daß der Ersteher bis Ende Juli 1873 die erste Hälfte, bis Ende August 1873 aber die zweite Hälfte seiner Lieferungs-Verbindlichkeit vollständig erfüllt hat.

Die weiteren speciellen Bedingungen dieser Lieferung, sowie die Muster, Patronen und Confections-Beschreibungen der einzuliefernden Artikel sind bei den k. k. Landwehr-Bataillonen der Einlieferungs-Stationen Wien, Briinn, Prag, Graz und Lemberg einzusehen.

Die übrigen k. k. Landwehr-Bataillone, sowie die Handels- und Gewerbekammern werden gleichzeitig mit einer Anzahl Exemplare der vorliegenden Kundmachung, sowie der speciellen Lieferungs-Bedingnisse theilhaft, um die sich hierfür interessirenden Unternehmer hievon Einsicht nehmen zu lassen.

Offert-Formulare.

Ich Entbessefertiger erkläre hiemit, die von dem k. k. Ministerium für Landesverteidigung in Wien bezüglich der Lieferung fertiger Monturs- und Rüstungs-Sorten für die k. k. Landwehr pro 1873 aufgestellten allgemeinen und besonderen Bedingungen eingesehen zu haben und erbiere mich, unter Einhaltung dieser Bedingungen nachfolgend benannte mustermäßige, fertige Artikel, und zwar:

Mantel, den fertigen Mantel à (schreibe Gulden und Kreuzer).
Paar Halbstiefel, das fertige Paar à 2c. 2c, an die k. k. Landwehr-Monturs-Uebernahme-Commission in Wien, Prag 2c. liefern zu wollen.

Für dieses Offert habe ich mit dem laut absondert vorgelegten Erlagscheine bereits erlegten Badium.

Unterschrift: Vor- und Zuname, Gewerbe und genaue Adresse des Offerenten.

Auf dem Umschlage.

Offert des N. N., wohnhaft in N. . . auf die Landwehr-Monturslieferung pro 1873. An das k. k. Präsidium des Ministeriums für Landesverteidigung in Wien.

Beiliegend im abgetrennten Umschlage der Erlagschein über das bereits erlegte Badium.

Wien, am 12. Februar 1873.

Vom k. k. Ministerium für Landesverteidigung.

dego lowl iply- iziez .wia- kra- lego lato rdre .W. slau po- nie- /ktu ksel Mi- qdu zyli na- ipo- wie ako zco .iz ur- wo ago na yz- za- em la- by ua- ka ia- jo- iz un- h, ez a- ca ad a- tr. m y- zo o, zy e- z- p- ie j- k- p- e- e- li

die Beschlagnahme der Nummer 30 (Abendausgabe) der Zeitschrift „Politik“ vom 31. Jänner 1873 bestätigt und gemäß § 36 des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, Zl. 6 R. G. Bl. ai 1863, die Weiterverbreitung derselben verboten.

Das k. k. Landes- als Präsegericht in Prag hat am 8. Februar 1873, sub Zl. 3980, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des in der Nummer 36 der Zeitschrift „Politik“ vom 6. Februar 1873 abgedruckten Leitartikels „Die Czegen und das Militär“ begründet den Thatbestand des im § 300 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung. Es wird diesbezüglich zufolge der §§ 6 bis 8 des Pressgesetzes vom 17. Dezember 1862, Zl. 7 R. G. Bl. ai 1863, die Beschlagnahme der Nummer 36 der Zeitschrift „Politik“ vom 6. Februar 1873 bestätigt und gemäß § 36 des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, Zl. 6 R. G. Bl. ai 1863, die Weiterverbreitung derselben verboten.

Das k. k. Landes- als Präsegericht in Prag hat am 6. Februar 1873, sub Zl. 3570, zu Recht erkannt:

I. Der Inhalt des in der Nr. 29 der Abendausgabe der Zeitschrift „Politik“ vom 30ten Jänner 1873 in der 1. Spalte der 1. Blattseite in der Rubrik „Journalistik“ unter der Aufschrift „Ellenör über Galathien“ abgedruckten Artikels begründet den Thatbestand des im § 65 a St. G. bezeichneten Vergehens der Störung der öffentlichen Ruhe und des im § 300 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung.

II. Der Inhalt der in derselben Zeitungsnummer auf der 1. Blattseite, Spalte 1 und 2, unter der Aufschrift: „Innsbruck, 27. Jänner 1873 (D. R.)“ abgedruckten Correspondenz-Artikels begründet den Thatbestand des im § 300 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung.

III. Der Inhalt der in derselben Nummer auf der 1. Blattseite, Spalte 1 und 2, abgedruckten Feuilleton-Artikels „Baron Koller“ (Montagsbrief der Wiener Sonn- und Montagzeitung vom 27. Jänner 1873) begründet den Thatbestand des im § 300 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung.

IV. Der Inhalt der in derselben Nummer auf der 2. Blattseite in der 1. und 2. Spalte unter der Rubrik „Tageschronik“ mit der Aufschrift „Zur Naturgeschichte behördlicher Erlässe“ erschienenen Localnotiz enthält den Thatbestand des im § 300 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung.

V. Die Veröffentlichung des in dieser Nummer abgedruckten Correspondenz-Artikels „O. Innsbruck 27. Jänner“ (D. C.) in der 2. Auflage der Nr. 29 (Abendausgabe) der „Politik“, begründet den Thatbestand des im § 24 des Gesetzes vom 17. Dezember 1862 bezeichneten Vergehens.

Es wird diesbezüglich zufolge der §§ 6 – 8 des Pressgesetzes vom 17. Dezember 1862, Zl. 7 R. G. Bl. ai 1863 die Beschlagnahme der Nr. 29 der Zeitschrift „Politik“ vom 30. Jänner 1873, 1. und 2. Auflage bestätigt und gemäß § 36 des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, Zl. 6 R. G. Bl. ai 1863, die Weiterverbreitung derselben verboten.

Das k. k. Landes- als Präsegericht in Prag hat am 11. Februar 1873 sub Zl. 3161 zu Recht erkannt:

Der Inhalt des in der ersten und zweiten Spalte der ersten Blattseite der am 28ten Jänner 1873 ausgegebenen Nr. 27 der Abendausgabe der „Politik“ unter der Aufschrift: X. Wien, 27. Jänner (Orig. Corr.) „Zur Wahlreform“ enthaltenen Correspondenzartikels begründet den Thatbestand des im §. 65 a St. G. bezeichneten Vergehens der Störung der öffentlichen Ruhe und des im §. 300 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung. Es wird diesbezüglich zufolge der §§ 6 bis 8 des Pressgesetzes vom 17. Dezember 1862, Zl. 7 R. G. Bl. ai 1863, die Beschlagnahme der Nr. 27 (Abendausgabe) der „Politik“ vom 28. Jänner 1873 bestätigt und gemäß § 36 des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, Zl. 6 R. G. Bl. ai 1863, die Weiterverbreitung derselben verboten.

Das k. k. Landes- als Präsegericht in Prag hat am 1. Februar 1873, sub Zl. 2950, zu Recht erkannt:

Der in der Nr. 26 der Zeitschrift „Votok“ vom 27ten Jänner 1873 in der ersten und zweiten Spalte der ersten Blattseite in Form eines von einem Wähler vom Lande an die Redaction gerichteten Briefes abgedruckte Leitartikel begründet den Thatbestand des im § 65 a St. G. bezeichneten Vergehens der Störung der öffentlichen Ruhe. Es wird diesbezüglich zufolge der §§ 6 bis 8 des Pressgesetzes vom 17. December 1862 Zl. 7 R. G. Bl. ai 1863 die Beschlagnahme der Nummer 26 der Zeitschrift „Votok“ vom 27. Jänner 1873 bestätigt und gemäß § 36 des Gesetzes vom 17. December 1862 Zl. 6 R. G. Bl. ai 1863 die Weiterverbreitung derselben verboten.

Das k. k. Landes- als Präsegericht in Prag hat am 8. Februar 1873 sub Zl. 3771 zu Recht erkannt:

I. Der Inhalt des in der Nr. 32 der Zeitschrift „Politik“ vom 2ten Februar 1873 auf der ersten und zweiten Blattseite unter der Aufschrift: „Ländeleien“ abgedruckten Feuilleton-Artikels begründet den Thatbestand des im § 300 bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung.

II. Der Inhalt des in derselben Nummer auf der dritten Spalte der ersten Blattseite und auf der ersten und zweiten Spalte der zweiten Blattseite abgedruckten Artikels „Politische Hobelspane“ von Wenzeslaus Triska enthält den Thatbestand des im § 300 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung. Es wird bezüglich beider Artikel zufolge der §§ 6 bis 8 des Pressgesetzes vom 17. December 1862, Zl. 7 R. G. Bl. ai 1863, die Beschlagnahme der Nr. 32 der Zeitschrift „Politik“ vom 2. Februar 1873 bestätigt und gemäß § 36 des Gesetzes vom 17. December 1862, Zl. 6 R. G. Bl. ai 1863, die Weiterverbreitung derselben verboten. (559)

(570 1—3) **E d y k t**

Nr. 22564. C. k. sąd delegowany miejski cywilny w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem pp. M. Präger'a i M. Landau'a ze przeciw nim Hirsch Spiera

wniósł pozaw de praes. 2 grudnia 1872 roku Nr. 22564 o zapłacenie kwoty 80 zł. 40 ct. w. a. z pn. i o uznanie zapowiedzenia z dnia 18 listopada 1872 l. 21698 za usprawiedliwione w załatwieniu którego wyznaczony został termin do rozprawy sumarycznej na dzień 21. marca 1873 r. o godz. 9tej przed południem.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych M. Präger'a i M. Landau'a na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego pana adwokata Dr. Stycznia kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwany aby w wyżej oznaczonym czasie albo sami stęgli lub też potrzebne dokumenta ustanowionym dla nich zastępcy udzielił, wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikię z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków dnia 12. lutego 1873.

(572 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 439. Celem dogodniejszego umieszczenia zostaje c. k. urząd podatkowy we Lwowie przeniesiony z dotychczasowych swych ubikacyi do gmachu dykasterjalnego przytykającego do ulicy hetmańskiej i zajmie w tym gmachu lokal, zajmowany dawniej przez filię c. k. uprzyw. banku narodowego i likwidaturę etatu emerytalnego naprzeciw wałów hetmańskich.

Oddział depozytowy rozpocznie swą czynność w nowym lokalu dnia 26. lutego; oddział podatkowy zaś dnia 2. marca 1873 r.

Podając tę zmianę w umieszczeniu c. k. urzędu podatkowego we Lwowie do powszechnej wiadomości, zauważa się, że z powodu przeniesienia nie nastąpi przerwa w czynnościach urzędowych nadmienionego urzędu, że przeto nadmienione oddziały tego urzędu załatwiać będą sprawy urzędowe jeszcze na dniu 25go lutego. a względnie 1. marca 1873 r. w dotychczasowym swem umieszczeniu

Z Prezydium c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej. Lwów, dnia 24. lutego 1873 r.

(576 1—3) **E d y k t.**

L. 26596. C. k. sąd krajowy w Krakowie wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia sumy 3695 złp. 27½ gr. wraz z procentem po 50/0 po koniec roku 1871 w kwocie 151 złr. 14 kr. w. a. zaległym i dalej bieżącym, w monecie srebrnej polskiej brzęczącej, tudzież należności od wyroku w ilości 4 złr. 62 kr., oraz należności skarbowej w kwocie 72 kr. w. a., dalej kosztów egzekucyjnych w kwocie 4 złr. 14 kr. i 6 złr. 94 kr. w. a. już przyznanych, nareszcie dalszych kosztów egzekucyjnych obecnie w kwocie 23 złr. 14 kr. w. a. przyznanych dozwolił przymusowej sprzedaży części dóbr Radwanowice, Jordanowszczyzna, Mąkowszczyzna i Gatka, a raczej gdy ekspozytura c. k. Prokuratorji skarbu w Krakowie w skutek prośby jednocześnie wniesionej uzyskała już z mocy uchwały t. s. z dnia 13. stycznia 1873 do l. 26595 na zaspokojenie sumy 7050 złp. 15 gr. z pn. do funduszu kaplicy grecko-wschodniego wyznania w Krakowie należące, zezwolenie na egzekucyjną sprzedaż wyżej rzeczonych części dóbr Radwanowice dozwolił rozciągnięcia tej sprzedaży także na zaspokojenie wierzytelności szpitala św. Łazarza w Krakowie w kwocie 3695 złp. 27½ gr. z pn. i o tem do aktów do l. 26595 udziela wiadomość z wezwaniem, aby w swoim czasie na protokole licytacyjnym rzeczonych części dóbr Radwanowice zanotowano, iż sprzedaż ta także na zaspokojenie wierzytelności szpitala św. Łazarza w Krakowie w kwocie 3695 złp. 27½ gr. z pn. uskutecznią została.

O tem zawiadamia się oprócz obu stron i wiadomych wierzycieli hipotecznych także niewiadomych z miejsca pobytu, a mianowicie: Annę baronową Rozen, Barbarę bar. Rozen, Aleksandrę bar. Rozen, Nadzieję bar. Rozen, Antoniego Sanockiego, Józefę Nemetz, Deodata Wilgę Godzimirskiego, niewiadomych spadkobierców Maryi z Peszkarów Grabowskiej, Józefa Grünbaum, Ottona Wojciechowskiego, niewiadomych spadkobierców Katarzyny Kucińskiej, Fryderyka Gerstenberga, Edwarda i Leona Weneckich, tudzież była administracyę gazety krakowskiej, nareszcie wszystkich tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 1go grudnia 1872 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego do hipoteki powyższych dóbr weszli, lub którzyby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiek bądź przyczyny albo wcale nie, albo za późno doręczoną została, przez niniejszy edykt.

Kraków, 28. stycznia 1873.

(579 1—3)

Obwieszczenie.

L. 1390. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia sumy wekslowej 140 złr. wraz z odsetkami po 60/0 od 5. stycznia 1872, kosztów sądowych w kwocie 9 złr. 88 kr. a. w. i kosztów egzekucyj 5 złr. 68 kr. i 4 złr. 87 kr., jako też kosztów niniejszego podania w kwocie 26 złr. 1 kr. a. w. przymusowa sprzedaż ocenionych sianożęci na 1½ kosarza i ¾ z drugich 1½ kosarza czyli 7/8 części sianożęci w Tarnopolu położonej, na imię dłużnika Wojciecha czyli Alberta Klosa, jak 4 ks. głów. str. 457 n. b. wł. zaindebentowanych, na rzecz proszącej Maksymilii Hamulak w dniu 27. marca 1873 i 10. kwietnia 1873 o godzinie 10tej rano usiłowaną zostanie pod następującemi warunkami:

1. Przedmiot licytacyi stanowi 1½ kosarza i ¾ części z drugich 1½ kosarza czyli 7/8 części sianożęci w Tarnopolu położonej, w protokole de pr. 29. grudnia 1872 l. 16894 bliżej opisanej.

2. Za cenę wywołania tej sianożęci ustanawia się wartość szacunkową w kwocie 310 złr. 92 kr. w. a.

3. Sprzedaż ta odbędzie się w dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, gdyby zaś za tę cenę przedmiot ten sprzedany być nie mógł, natenczas wyznacza się do przesłuchania wierzycieli celem ułożenia ułatwiających warunków trzeci termin, poczem trzeci termin licytacyjny wyznaczony i sianożęć ta za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie.

4. Chęć kupienia mający winien złożyć do rąk komisji licytacyjnej jako zakład w gotówce 120/0 wartości szacunkowej w okrągłej sumie 36 złr. Zakład najwięcej ofiarującego będzie zatrzymany, innym zaś licytantom oddany.

5. W dniach 30tu po prawomocności aktu licytacyjnego obowiązany jest kupiciel całą cenę kupna do skłaitu sądowego z wrachowaniem zakładu złożyć.

6. Po dopełnieniu tego warunku wydany będzie kupicielowi dekret własności zakupionej sianożęci, tenże na swe żądanie swym kosztem będzie zaindebentowany za właściciela tej sianożęci, i wprowadzonym zostanie w fizyczne posiadanie tejże według aktu szacunkowego, od tegoż dnia przechodzą na właściciela wszystkie podatki i inne ciężary ze sprzedanej sianożęci.

7. Gdyby kupiciel warunkom licytacyjnym zadość nie uczynił, tedy jako kontrakt łamiący uważany i ta sianożęć na żądanie strony interesowanej bez dalszego oszacowania na jego koszt i stratę w jednym terminie za jakąkolwiek bądź cenę cenę kupna w drodze licytacyjnej sprzedaną będzie, a łamiący kontrakt kupiciel za wszelki ubytek ceny kupna i kosztu odpowiedzialnym będzie.

8. Opłatę za przeniesienie własności kupiciel obowiązany jest z własnego ponosić bez regresu.

9. Kupicielowi nie przysługują żadne ewikycya.

10. Kupienia chęć mający może co do granic i objętości tego gruntu z aktu oszacowania w tutejszej registraturze, co do należności podatkowych w c. k. urzędzie podatkowym pouczyć się.

Tarnopol, 5. lutego 1873.

(580 1 3)

Obwieszczenie.

Nr. 1155. C. k. sąd miejsko delegowany Tarnowski niniejszem ogłasza iż w dniu 18. marca 1873 o godzinie 9tej rano odbędzie się dozwolona publiczna sprzedaż ruchomości do masy kuratelarnej Anny hr. Rumerskirch należących jako to: powozu, siodła, szorów, fortepianu, mebli, porcelany, obrazów, bielizny, książek i innych sprzętów domowych i gospodarskich, na której ruchomości te po niżej ceny szacunkowej sprzedane nie będą.

Tarnów, dnia 20. lutego 1873.

(582 1—3)

E d i k t.

Nr. 576. Vom k. k. Bezirksgerichte Biala wird dem dem Aufenthaltsorte nach unbekanntem Mayer Reissfeld hiemit bekannt gegeben, daß die Eheleute Wilhelm und Karolina Zipser sub praes. 25 Jänner 1873 Z. 576 die Klage wegen Lösung der für Mayer Reissfeld im Lastenstande der Realität Nr. C. 8 alt 13 neu und 249 alt 14 neu in Lipnik festgestellten Summe pr. 85 fl. 87 kr. D. W. wider ihn angestrengt haben ihm ein Curator in der Person des Adv. Dr. Eisenberg auf seine Gefahr und Kosten bestellt und zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 11. März 1873 um 10 Uhr Vormittags hiergerichts anberaumt wurde.

Es liegt dem Belangten ob dem Curator seine Befehle noch rechtzeitig mitzutheilen oder bei der Tagfahrt persönlich oder durch einen anderen Vertreter zu erscheinen als sonst die nachtheiligen Folgen aus dieser Veräumnisser sich selbst zuschreiben müßte.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Biala, am 26. Jänner 1873.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw. galicyjska

kolej Karola Ludwika.

(574 1—3)

Obwieszczenie.

Z dniem 1. marca 1873 aż do dalszego rozporządzenia zaprowadza się nowy regulamin i taryfę dla północno-niemiecko-galicyjsko-ruńskiego ruchu związkowego a to między stacyami galicyjsko-północno-

(564 3—3) **E d y k t.**

L. 69874. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż Wojciech i Maryanna Kozłowscy przez p. adwokata Dr. Majewskiego przeciw Antoniemu i Annie Ościeńskim, a względnie tychże spadkobiercom pod dniem 31. grudnia 1872 L. 69874 pozew wnieśli i o uznanie własności i prawa intabulowania się za właścicieli $\frac{3}{4}$ części realności pod L. 493 $\frac{2}{4}$ we Lwowie i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 3. marca 1873 o 10tej godzinie przed południem wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu Antoniego i Anny Ościeńskich, a względnie tychże spadkobierców wiadome nie jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na koszt i szkodę powodów tutejszego p. adw. Dr. Przemyskiego z substytucją p. adw. Dr. Dziubińskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicji przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytych czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.
Lwów, dnia 25. stycznia 1873.

niemieckimi w taryfie wyszczególnionymi z jednej strony i stacyami Berlin, Hamburg, Magdeburg (przez Görlitz i Berlin) Görlitz, Dresden, Lipsk, Chemnitz, Hof, Eger, Nordhausen, Halle, Cassel (przez Ahrenhausen) i Nordheim z drugiej strony.

Jednocześnie znoszą się dotyczące ceny przewozu, które tak w taryfie i w regulaminie północno-niemiecko-galicyskiego ruchu związkowego z dnia 1. września 1870 jakoteż i w dodatku tejsze taryfy z dnia 1. czerwca, 1. sierpnia i 1. grudnia 1871 wyszczególnione były.

Nowy ten regulamin i taryfę można nabyć w naszych stacyach związkowych, tudzież w naszym biurze komercyjnym we Lwowie i ekonomacie naszej kolei w Wiedniu.

Lwów, w lutym 1873 r.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny Bank hipoteczny.

Piąte zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonaryuszów c. k. uprz. galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego, odbędzie się we Wtorek d. 8. kwietnia 1873 o godz. 11. przed połud. w gmachu bankowym we Lwowie.

(433 5—?)

Przedmioty rozpraw:

1. Sprawozdanie z obrotów Banku za rok 1872.
2. Sprawozdanie Rady nadzorczej o zamknięciu rachunków i powzięcie dotyczącej uchwały.
3. Oznaczenie dywidendy za rok 1872.
4. Wniosek na zwinięcie filii w Bielsku.
5. Wybór dwóch członków Rady nadzorczej (§. 43, 44. 45. statutu.)
6. Sprawozdanie o funduszu pensyjnym i powzięcie dotyczącej uchwały.

P. T. Akcjonaryusze, którzy mają zamiar wzięcia udziału w tem Walnem Zgromadzeniu, zechcą w myśl § 63 statutu złożyć akcyę swoje (kwity tymczasowe) **najdalej do dnia 11. marca r. b. w głównej kasie Towarzystwa we Lwowie lub w filiach Zakładu w Krakowie, w Czerniowcach, Samborze, Tarnopolu**, na które oprócz pokwitowania otrzymają karty legitymacyjne upoważniające do wstępu na walne zgromadzenie.

P. T. Akcjonaryusze którzy przysługujące im prawo głosowania zamierzają wykonać przez pełnomocników, zechcą pełnomocnictwa na odwrotnej stronie kart legitymacyjnych umieszczone wypełnić i własnoręcznie podpisać.

Zamknięcie rachunków i bilans złożone będą na ośm dni przed walnem zgromadzeniem w Sekretaryacie gdzie P. T. akcjonaryusze takowe za okazaniem karty legitymacyjnej otrzymać mogą.

Lwów, dnia 12. lutego 1873.

Rada nadzorcza.

§. 65. Każdy akcjonaryusz ma prawo do tylu głosów ile razy po 10 akcyi złożył. Żaden jednak akcjonaryusz, bez względu, czy we własnym imieniu, czy jako pełnomocnik głosuje i żaden pełnomocnik czy jednego czy więcej akcjonaryuszów, więcej niż 50 głosów mieć nie może.

§. 66. Prawo głosowania na Walnem Zgromadzeniu może wykonywać akcjonaryusz tak osobiście, jak t. ż. i przez umocowanie drugiego akcjonaryusza mającego prawo głosowania. Wyjątkowo mogą być zastąpieni małoletni przez swego opiekuna, zestający pod kuratelą przez swego kuratora, kobiety przez pełnomocnika, spółki handlowe przez jednego z prowadzących firmę ich stowarzyszenia, w ogóle przez członka do tego umocowanego, osoby moralne przez jednego z swych przełożonych, chociażby ci nie byli sami akcjonaryuszami.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny Bank hipoteczny.

Na mocy upoważnienia Walnego Zgromadzenia z dnia 15go kwietnia 1872 Rada Nadzorcza wzywa do

(434 5—?)

Wpłaty 20% na akcyę (kwity tymczasowe)

c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego.

Wpłacać należy od dnia 15. kwietnia począwszy najdalej do dnia 30. kwietnia 1873 r.

Uprasza się przeto P. T. Akcjonaryuszów, aby w myśl §§. 16. 17. i 18 statutów w powyższym terminie chcieli uiścić.

20°, czyli po 40 zlr. a. w. na akcyę

wraz z 5 procent odsetkami od 1. stycznia 1873 po dzień uskutecznionej wpłaty

do głównej kasy Towarzystwa we Lwowie

przedkładając równocześnie kwity tymczasowe w zamian których otrzymują pełno wpłacone Akcyę Banku hipotecznego.

Lwów, dnia, 12. lutego 1873.

Rada nadzorcza.

§. 16. Za każdą w terminie nieuiszczoną wpłatą ma być wynagrodzoną Towarzystwu prowizya zwłoki po 6% rocznie, licząc od dnia zapadłego terminu. Numera kwitów tymczasowych, na które wpłaty w terminie oznaczonym nieuiszczone zostały, będą trzykrotnie ogłoszone w tych samych dniach, w których rozpisane były wpłaty, z odwołaniem się do następstw, statutami przepisanych na wypadek uchybienia wpłat.

Trzydzięci dni po tem ogłoszeniu, może Towarzystwo orzec, iż opieszali subskrybenci utracili swe prawa do Towarzystwa i kwity tymczasowe, na które wpłaty uiszczone nie były, wygasły, a w miejsce wygasłych kwitów wydać z temi samymi numerami nowe kwity tymczasowe, i takowe naraz lub częściowo, w jednym dniu lub w kilku dniach sprzedać. Ilość i numera unieważnionych tym sposobem kwitów tymczasowych będą publicznie ogłoszone.

§. 17. Kwota uzyskana ze sprzedaży kwitów tymczasowych, po strąceniu kosztów sprzedaży obróconą będzie na zapłacenie Towarzystwu zalegających należności. Właściciel wygasłego kwitu tymczasowego, nie ma jednak w żadnym razie prawa do wyżki, jakoby się w skutek sprzedaży kwitu okazała.

§. 18. Kwity tymczasowe, na których nie ma należytego poświadczenia, że zapadłe wpłaty uiszczone zostały, sprzedawane być nie mogą.